

Σε ποια κατηγορία γονέων ανήκεις ;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Παρακάτω ακολουθεί ένα συγκλονιστικό κείμενο απο ομιλία του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου, , στον ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης . Εύχομαι όσοι είστε γονείς η όσοι πρόκειται να γίνετε να δείτε τις κατηγορίες γονέων και με κένωση, ταπείνωση, αγάπη και πάντα συνείδηση να μπορέσουμε να δούμε τους εαυτούς μας ώστε να τους κατατάξουμε σε κάποια κατηγορία και απο κει και πέρα κάνοντας διάγνωση την άθλια κατάσταση μας να αλλάξουμε προσανατολισμό ώστε να θεραπευτούμε, δηλαδή να πάμε στο επόμενο σκαλοπάτι που είναι η ίαση του σκοταδισμού που μας έχει μολύνει ψυχοσωματικά. Όπως θα δείτε και στο κείμενο πολλοί ίσως δουν τον εαυτό τους στην δεύτερη κατηγορία η οποία έχει ως περιεχόμενο το κοσμικό πνεύμα του στείρου ηθικισμού, δηλαδή (απο έξω «κούκλα» και αυτό υποθετικά και απο μένα πανούκλα αλλά κυριολεκτικά και οντολογικά).

Δεν είναι αργά να συνειδητοποιήσουμε ως άνθρωποι ότι ο τάφος είναι ποιο κοντά απο όσο φανταζόμαστε και ότι ο χάρος μπορεί να μας περιμένει στο επόμενο λεπτό. Οπότε γιατί να μένουμε στο σκοτάδι και να μην ακολουθήσουμε το Φως ;Γιατι να ακολουθούμε το θάνατο και όχι τη ζωή; Γιατί να μην βαδίσουμε στον αγιασμό απο το να μένουμε στον δηλητηριασμό; Τι θέλουμε τελικά ; Με τον χρόνο να είναι εναντίον μας και την φθορά να μας τρώει καθημερινά ; Γιατί γυρνάμε το κεφάλι στην θυσιαστική αγάπη και στην σωτήρια αγκαλιά; Ποιος είναι τελικά ο δρόμος και ο προορισμός μας.

Ο Χριστός είπε : «Εγώ ειμί το Φως του κόσμου· ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία, αλλ έξει το Φως της ζωής» (Ιωάν. η 12).

Στο τέλος του κειμένου γίνεται λόγος για τον σωστό γονέα παιδαγωγό που τον χαρακτηρίζει η πνευματική νουθεσία φυσικά πάντα με σωτηριολογικό και οντολογικό αποτέλεσμα με την προσωπική σχέση με τον Σωτήρα Χριστό.

ΣΗΜΕΡΑ, αγαπητοί μου, είναι Τετάρτη (Δ) Κυριακή των Νηστειών. Θέλω να στρέψω την προσοχή σας στο ευαγγέλιο της ημέρας. Είναι η ιστορία ενός πατέρα, και συγχρόνως η ιστορία όλων των οικογενειάρχων όλων των αι-ώνων κάθε εποχής και ιδίως της σημερινής.

Τι λέει το ευαγγέλιο; Ένας πατέρας είχε ε-να παιδί που αρρώστησε από αρρώστια φοβερή· τα αίτιά της ήταν όχι φυσικά αλλά υ-περφυσικά· ονομάζεται δαιμονισμός. Και σήμερα πολλά πράγματα που συμβαί-νουν στις οικογένειες πιστεύω ότι δεν εξηγούνται αλ-λιώς· είναι δαιμονισμός, όπως περιέγραψε ο Ρῶ-σος Ντοστογιέφσκυ στο έργο του Δαιμονισμένοι. Όπως το βόδι, που άμα το πιάση ο τάβανος δεν ησυχάζει πια αλλά τρέχει ασυγ-κρα--τητο με το κεφάλι κάτω, έτσι μοιάζουν πολλά παιδιά. Δεν ησυχάζουν· είναι δυστυχημένα, και πιο δυστυχημένοι οι γονείς τους.

Το παιδί αυ-το λοιπόν δαιμονίστηκε, το «τσι-μ-πησε μύγα» δαιμονική. Όταν το 'πιανε κρίσις έπεφτε κάτω και χτυπιόταν, σπαρταρούσε σαν το ψάρι, έβγαζε αφρούς απ' το στόμα κ' έτριζε τα δόντια. Ο πατέρας το είχε πάει παντού, αλλά δεν μπόρεσαν ούτε γιατροί ούτε μάγοι ούτε κανείς άλλος να το θεραπεύσουν. Α-πελπισμένος πια πήγε στο Χριστό. Και ο Χριστός, που είδε το παιδί να κυλιέται μπροστά στα πόδια του, ρώτησε τον πατέρα· —Πόσον και-ρο είναι έτσι το παιδί; Και ο πατέρας απήν-τησε· —«Παιδιόθεν», από μικρό (Μαρκ. 19,21).

Γεννάται η απορία· γιατί ρωτάει ο Χριστός; δεν ξέρει; Ως Θεός παντογνώστης ξέρει ο-λες τις λεπτομέρειες, αλλά ρώτησε επίτηδες. Όπως ο δάσκαλος ρωτάει το μαθητή όχι διότι αγνοεί, αλλά για να τον διδάξη κάτι, έτσι και ο Χριστός, ο αιώνιος διδάσκαλος· ρώτησε, διότι από την απάντησι του πατέρα ήθελε να βγάλει μια μεγάλη διδασκαλία· ότι οι γονείς πρέπει να ενδιαφέρονται για τα παιδιά τους από νωρίς, από την ώρα που γεννιώνται κι α-κούγεται το πρώτο τους κλάμα, από την ώρα που θηλάζουν και λένε τις πρώτες λέξεις.

Το επεισόδιο λοιπόν αυτό έχει μεγάλη παιδαγωγική σημασία, ιδίως για τους γονείς. Τότε ήταν αυτός ο πατέρας με δαιμονισμένο το παιδί· σήμερα χιλιάδες παιδιά είναι δαιμονισμένα. Ποιός φταίει, ποιός ευθύνεται γι' αυτό; Ευθύνη φέρει και η πολιτεία – το κράτος, ευ-θύνη φέρει και η Εκκλησία, ευθύνη φέρει και η κοι-νωνία· αλλά σε τελευταία ανάλυσι το μεγάλο μερίδιο ευθύνης φέρουν ο πατέρας και η μάνα, οι γονείς. Εξετάζοντας τη διαγωγή των γονέων μπορούμε να τους κατατάξουμε στις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες.

- Πρώτη κατηγορία γονέων είναι οι αδιάφο-ροι. Γι' αυτούς «πέρα βρέχει». Είναι άνθρωποι που συνήθισαν να κάνουν πάντα τα κέφια τους. Έτσι και στο γάμο. Παν-τρεύονται και γεννούν παιδιά, αλλ' από την ώρα που θα γεννηθή το παιδί αμελούν το χρέος τους απέναντί του· δε νοιάζονται για την ανατροφή του. Συνεχίζουν τη ζωή τους ο-πως πριν· κυνηγούν τις δι-ασκεδάσεις και τα θεάματα,

τρέχουν στα κεν-τρα, στο χαρτοπαί-γνιο, στο ξενύ-χτι, στο πιωτό και στο μεθύσι....
Ως προς τη διαπαιδαγώγησι του παιδιού μένουν τελείως αδιάφοροι.

Έγραψαν οι εφημε-ρίδες το εξής φοβερό. Κάποιο ευκατάστατο αντρόγυνο στην Αθήνα έκλεισαν τα δυό μικρά τους παιδιά, ηλικίας 3 - 4 ετών, μέσα στο πολυ-τελές διαμέρισμά τους, τους έδωσαν και υ-πνωτικό να κοιμηθούν, κι αυ-τοι βγήκαν σε κέντρο στη Γλυφάδα να διασκεδάσουν. Ξύπνησαν όμως τα παιδιά, είδαν ότι ο πατέρας και η μάνα λείπουν, έβαλαν τις φωνές μεσ' στο σκοτάδι κι αναστάτωσαν όλη την πολυκατοικία. Οι συγκάτοικοι ειδοποίησαν και η αστυνομία ήρθε και τα βρήκε ολομόναχα. Το πρωί κατά τις 5 η ώρα γύρισαν οι προκομμένοι οι γονείς. Προτίμησαν τη διασκέδασι α-διαφορώντας για τα παιδιά τους.

Δεν είχε πολύς καιρός που ήρθε στη μητρό-πολι από ένα χωριό μια γυναίκα με πέντε παιδάκια. Είμαι δυστυχισμένη, λέει. Ο άντρας μου μας άφησε, πήγε στη Γερμανία τάχα να εργαστή, και ένα χρόνο τώρα ούτε ένα μάρκο δεν έστειλε. Τρώει τα λεφτά του με ξένες γυναί-κες. Έγραψα στον πρόξενο εκεί, μα που να τον βρη κι αυτός στην αχανή χώρα; Μας ξέχασε...

Αυτοί οι γονείς δε διδάσκονται έστω από τα ζώα; Πήγα σ' ένα χωριό κι άκουσα μια αγελάδα να κλαίη όλη νύχτα. —Τι έπαθε; ρωτώ. —Της πήραν το μοσχαράκι, μου λένε. Δεν πας να πα-ρης από μια προβατίνα το αρνάκι της; Δεν τολμάς να πάρης το λιονταράκι από τη λέαινα; Θα σε ξεσχίση. Ανέβηκε κυνηγός στη φωλιά ενός αετού να πάρη τα πουλιά του, κι ο αετός έπεσε πάνω του και τον σκότωσε. Τα ζώα ε-χουν περισσότερη φροντίδα για τα μικρά τους.

Υπάρχουν βέβαια γονείς που φροντίζουν να έχουν τα παιδιά τους ρούχα, παπούτσια, κάλτσες, βιβλία, και προ παντός φαί καλό και πλούσιο - γι' αυτό δεν τα νηστεύουν Τετάρτη - Παρασκευή. Φροντίζουν δηλαδή για τα υ-λικά, και νομίζουν ότι έτσι τελείωσε η υποχρέ-ωσί τους, αλλά για την ψυχή του παιδιού κανένας λόγος. Το αποτέλεσμα είναι, ότι τέτοια παιδιά, που στερούνται την ψυχική καλλι-ερ-γεια, γίνονται ανάγωγα και διεστραμμένα.

- Η δεύτερη κατηγορία είναι οι μοντέρνοι γο-νεις. Αυτοί ενδιαφέρονται για τα παιδιά· το εν-διαφέρον τους όμως είναι να εξελιχθούν κα-τα το πνεύμα του κόσμου, σύμφωνα με το ρευ-μα της εποχής. Η κόρη τους να ντυθή με την τελευταία μόδα· ο γυιός τους να μετέχη σε ο-λες τις κοινωνικές εκδηλώσεις και τα παιχνί-δια· να μάθουν μουσική, ξένες γλώσσες, τρόπους ευγενείας. Θέλουν να έχουν παιδιά εξελιγμένα κατά τα ευρωπαϊκά και αμερικανικά πρότυπα, όχι χωριάτες. Ενδιαφέρονται λοι-πον, αλλά λανθασμένα. Αδιαφορούν για την πνευματική

διάπλασι των παιδιών, αποφεύγουν να τους δώσουν χριστιανική ανατροφή, δεν τ' αφήνουν να έρθουν σε επαφή με την Εκκλησία και τη διδασκαλία της. Αλλ' εάν το παιδί σου μάθη όλες τις γλώσσες του κόσμου, δεν γίνη όμως άνθρωπος, τι να το κάνης;

- Τρίτη κατηγορία γονέων είναι οι άθεοι. Αυτοί δεν πιστεύουν, και είναι όχι απλώς αδιάφοροι αλλά και επιθετικοί· πάνε κόντρα στη χριστιανική διαπαιδαγώγησι των παιδιών τους. Θέλουν να ξερριζώσουν από την ψυχή τους το θρησκευτικό συναίσθημα και να τα κάνουν άθεα.

Μια φορά σαν ιεροκήρυκας, όταν πλησιάσα σ' ένα χωριό, άκουσα μια φοβερή βλαστήμια. Πλησιάζω και τι να δω· κάτω από ένα δεν-τρο ένας πατέρας κρατούσε το παιδάκι του στην αγκαλιά και το μάθαινε να βλαστημάη το Θεό!

Σ' ένα χωριό της Πτολεμαΐδος ένα παιδί τε--λείωσε το σχολείο με άριστα και παίρνον-τας το απολυτήριο είπε στους γονείς του, ότι θα σπουδάση θεολόγος, για να γίνη ιεροκήρυκας και να πάη μάλιστα στην Ουγκάντα ιεραπόστολος. Κι ο πατέρας σήκωσε καρέκλα να το χτυπήση. Έκαναν οικογενειακό συμβούλιο κ' έβαλαν τους συγγενείς όλους να πιέσουν το παιδί ν' αλλάξη απόφασι και να σπουδάση κάτι προσοδοφόρο. Και ήταν τέτοιος ο πόλεμος νεύρων, ώστε τώρα το παιδί από αριστούχος κατήντησε να είναι στο ψυχιατρείο. Γι' αυτό υ-πάρχει σήμερα τόση έλλειψις κληρικών.

- Πρώτη κατηγορία λοιπόν οι αδιάφοροι, δευ-τέρα κατηγορία οι μοντέρνοι, τρίτη κατηγορία οι άπιστοι και άθεοι, και τετάρτη κατηγορία οι ειδωλολάτρες. Γονείς ειδωλολάτρες ει-νε εκεί-νοι που κάνουν το παιδί τους είδωλο και το λατρεύουν. Σπεύδουν ν' ανταποκρι-θουν σε κάθε επιθυμία του, ικανοποιούν όλες τις α--παιτήσεις του, ακόμα και τις πιο παράλο-γες, δεν του χαλούν ποτέ χατίρι. Οι γονείς αυ-τοι δεν βλέπουν στο παιδί τους κάτι που να θέλη δι-όρθωσι, θεω-ρουν τον κανακάρη τους ιδανικό. Γι' αυτό δεν φρον-τίζουν να τον διαπλά-σουν, να περικόψουν ελαττώματα και να καλλιεργή-σουν αγαθά στοιχεία που λείπουν. Δεν παιδεύουν, δεν μαλώνουν, δεν τιμωρούν το παιδί. Το επαινούν μπροστά του, και καυχώνται στους άλλους γι' αυτό μπροστά και πίσω του. Αν κάποιος τους ενημερώση για κάποια αταξία του και τους επισημάνη κάποια αδυναμία του, τον κάνουν εχθρό.

Αποτέλεσμα αυτής της κακής αγωγής είναι ότι διαπλάθονται φίλαυτοι και εγωιστικοί τυ-ποι, απαιτητικοί και εριστικοί, ακοινωνήτοι και αγύμναστοι στις δυσκολίες της ζωής. Και αυτά τα γεύονται πρώτοι οι ίδιοι οι γονείς που, αντί των τόσων περιποιήσεων, εισπράττουν συχνά από το κακομαθημένο παιδί τους αστοργία και αδιαφορία, όπως περιγράφει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στις διδαχές του.

* * *

Ο σωστός γονεύς, αγαπητοί μου, ούτε αδι-αφορεί για το παιδί του, αλλ' ούτε το κάνει ει-δωλο. Ενδιαφέρεται και προσπαθεί να το διαπαιδαγωγήσει από τη μικρή του ηλικία μακριά από τη μόδα και την αθεία. Σκοπός του είναι να του κληροδοτήσει την πίστι και να του διδάξει την αγάπη στο Θεό και τον πλησίον.

† επίσκοπος Αυγουστίνος

(Ομιλία του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου, στον ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης 23-3-1974 Σάββατο εσπέρας)

Πηγές: euxh.gr -hellas-orthodoxy.blogspot.gr